

[Bertel Dahlgaard.]

have noget formål, og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har jeg da altid vist det hensyn ikke at karakterisere det ærede medlems personlighed — eller person, må jeg måske hellere sige. Der skinner så megen bitterhed igennem på dette område, men må jeg ikke klarlægge det ganske ligetil. Jeg synes, at man må kunne forstå, at vi på disse områder har en vis anskuelse, og såvidt jeg har forstået, er ministeren, og det ærede medlem enige om, at her i tinget fremsætter man forslag i henhold til de ansøkelser, man har, og det er det, der foreligger.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) var inde på min kritik af ministerens fremgangsmåde med hensyn til de forslag, han har stillet. Jeg gør opmærksom på, at her er jo ikke tale om selve realiteten, som den højtærede minister og jeg er uenige om, men om den formelle fremgangsmåde ved at spare beløbene på een-konto og derefter anvende dem på en anden. Det er denne fremgangsmåde, som ikke er korrekt, og jeg gør i denne forbindelse overfor det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft opmærksom på, at vi heller ikke med vort forslag har taget standpunkt til, hvad vi eventuelt vil tiltræde af de bevillinger, der kan blive nødvendige på disse områder. Det må partierne tage standpunkt til på det tidspunkt, da ministeren kommer med forslag derom. Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at jeg går ud fra som fuldkommen givet — og jeg vil bede den højtærede minister udtale sig derom —, at det ikke er hensigten for ministeren at søge en bemyndigelse til at anvende de penge, der spares på disse områder, til materiel og depoter o. s. v., men at den højtærede minister til sin tid vil komme med ansøgning om bevillinger, specificeret på de områder, det her drejer sig om.

Hvad angår selve problemet om nedsættelsen af antallet af indkaldte, kan der ikke være nogen tvivl om det radikale venstres stilling på dette område op gennem tiderne. Det er ikke, som den højtærede minister her fremfører, noget, som vi kan gå ud og fortælle befolkningen nu, en agitation af den ene eller den anden art. Det er en fortsættelse af en linie, vi har fulgt, ikke i den første sommer 1945, hvor særlige forhold gjorde det nødvendigt at have indkaldt store styrker, men i tiden — skal vi sige — fra slutningen af 1946 og op til dato. Man vil se, at jeg den 24. oktober 1946 fremhævede, at man fra industriens

side i tidsskrift for industri fremførte den anskuelse, at en del af den arbejdskraft, som i kraft af de store indkaldelser var indkaldt — så vidt jeg husker, var der dengang indkaldt 24 000 til hæren —, burde være udnyttet indenfor den civile produktion.

Jeg gør endvidere opmærksom på, at med henblik på de sidste år bør man ikke glemme, at fra april 1949 blev den danske brigade nedsat med 2000 mand og fra oktober 1949 med yderligere 1000 mand. For et par år siden var vi allerede kommet af med de allerfleste af vore flygtninge. En række af de opgaver, der var stillet, måtte — hvilke ansøkelser man iøvrigt kunne have — i alt fald for dem, der havde ansvaret, udfra saglige synspunkter føre til noget som det, der forhandles her i dag. Den højtærede forsvarsminister vil ikke nægte, at jeg i finansudvalget på de tidspunkter fremdrog dette spørgsmål. Når jeg har brugt så stærkt er ord som „skandale“, så er det, fordi det er uimodsigeligt — og noget andet er heller ikke på nogen måde her sandsynliggjort —, at der er tabt kolossale beløb, at megen arbejdskraft er spildt, ikke blot til ingen nytte, men til skade, direkte personlig skade for de unge. Det er givet — og jeg tvivler om, at nogen ansvarlig officer vil modsige mig —, at de 20 000, man her har haft indkaldt, ikke har fået en uddannelse, der er forsvarlig. Det er godtgjort, at der kun er halvdelen af det befalingsmandskab, der skal til for at give en forsvarlig uddannelse til en styrke af dette omfang — jeg henviser til tjenestetidskommissionens betænkning side 120, hvor det godtgøres —, men til trods for at det er tilfældet, møder de tre ærede partier nu og foreslår ikke en tilsvarende nedsættelse af indkaldelserne, men en reduktion af indkaldelser, der kun andrager mellem en tredjedel og en fjerdedel af styrken. Jeg vil slet ikke gå ind på — jeg kunne fristes til at sige — den løsgtige argumentation, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft fremkom med, da han drog hele spørgsmålet om Atlantpagten og vore forpligtelser overfor Atlantpagten ind i spørgsmålet om, hvorvidt det forslag, jeg har stillet, eller det forslag, de tre ærede partier nu er blevet enige om, er forsvarligt eller ikke. Det hører ingen steder hjemme, og det må det ærede medlem også selv vide.

Jeg forstod ikke den højtærede forsvarsminister helt, idet den højtærede minister, såvidt jeg forstod, modsagde, at han var bundet i kraft af den aftale, der er truffet. Jeg har forstået det således, at den højt-